

Nota de premsa

Alhora aplega més de 400 persones, incloent 200 docents i lingüistes, per començar a fer caminar la doble xarxa educativa

- **La trobada ha aplegat mestres, lingüistes i famílies preocupades per la manca d'alternativa a la situació actual de l'escola i s'han debatut les experiències de La Bressola, el País Basc i el País Valencià**
- **La proposta d'Alhora, basada en la ponència del sociolingüista i filòsof Jordi Martí Monllau, proposa portar el conflicte de les aules, "on sempre perdem", a la política amb una xarxa 100% en català: "Es donen les condicions per aconseguir-ho".**

Barcelona, 3 d'octubre de 2026

El I Congrés de la Doble Xarxa, organitzat per Alhora, ha reunit aquest dissabte a la sala Arnau de Vilanova de l'hotel Exe Campus, al campus de la UAB, prop de 500 inscrits, més de 200 dels quals docents i lingüistes, a més de famílies, juristes i activistes vinguts de tot el domini lingüístic i del País Basc. Entre els assistents també hi havia membres d'associacions independentistes, d'Òmnium, de l'ANC, de Plataforma per la Llengua, sindicats, AFAs i polítics en actiu, entre d'altres. Durant tota la jornada, amb la sala plena, s'ha debatut la proposta d'Alhora: una xarxa d'escoles 100% en català, pública i de tria voluntària de les famílies, al costat de la xarxa actual, que rebria suport per incorporar-s'hi.

"Faig un balanç esplèndid. El congrés ha desbordat totes les nostres expectatives", ha valorat la vicepresidenta d'Alhora i coordinadora del congrés, Júlia Ojeda. "Tot i la pluja

i les alertes que han sonat a mig congrés, ha estat un èxit. Hem pogut debatre a fons qüestions que fa molt temps que posem sobre la taula, com la situació jurídica o l'estat real de la llengua al nostre país.” I ha conclòs: “Això ha començat. És una conversa oberta, imparabile. Aconseguirem una escola 100% en català i, després, la independència.”

“L'escola és el camp de batalla silenciós on es juga el futur de Catalunya”

Després de la benvinguda de la vicepresidenta d'Alhora, Júlia Ojeda, el president del partit, Jordi Graupera, ha obert el congrés amb la primera presentació pública de la proposta. Graupera ha sostingut que la immersió universal no existeix i que ja hi ha, a la pràctica, una doble xarxa: “Està amagada i la decideixen el barri i la renda”. Ha descartat que la solució passi per més inspecció (“un sistema educatiu no s'imposa amb inspectors”) i ha plantejat l'alternativa en termes clars: o s'acaba aplicant el 25% de castellà a tot el sistema, o es crea una xarxa íntegrament en català que les famílies triïn. “Amb la doble xarxa, el conflicte serà a la política, que és on ha de ser, i l'hem de liderar els polítics”, ha dit. I ha tancat amb una crida: “Militeu allà on vulgueu, però militeu. No estem fent prou”.

Diagnosi: dues de cada tres escoles no tenen el català com a llengua principal

La primera taula, “Escola catalana: on som i què fem ara?”, moderada per la filòloga i professora Meritxell Blay, ha posat les dades sobre la taula. Júlia Ojeda hi ha presentat la ponència del filòsof i sociolingüista Jordi Martí Monllau. Segons el Síndic de Greuges, només el 14,8% dels centres de primària i el 17,4% dels de secundària fan més del 75% de les classes en català. I el català com a llengua entre alumnes quan treballen en grup a 4t d'ESO ha caigut del 67,6% al 21,4% en quinze anys. “Si volem canviar les actituds, cal canviar els contextos”, conclou Martí Monllau, que proposa passar de la conflictivitat a l'aula, “on sempre perdem” (referint-se als tribunals), al conflicte a la política.

Gerard Furest, filòleg i coordinador de la Comissió de Llengua de La Intersindical Educació, ha defensat que la immersió és legal però no obligatòria amb caràcter general, i que “el consens social està per damunt de la llei”. Ha proposat consultes als centres per saber quins volen anar més enllà en el compromís lingüístic i ha recordat que la segregació ja existeix: “Tu ja tens quinze xarxes”. En el torn de preguntes, Ojeda

ha carregat contra la formació del professorat (“un fracàs absolut”) i contra l'acreditació automàtica del C1 i del C2, i ha aclarit que la proposta no inclou cap xarxa en castellà.

La Bressola, el País Basc i el País Valencià: el que funciona i el que no

La segona taula, moderada per la periodista, escriptora i editora Júlia Bacardit, ha comparat models que ja funcionen fora del Principat. Guillem Nivet, president de La Bressola, ha explicat com les escoles catalanes de la Catalunya Nord fan immersió amb un alumnat que gairebé no té el català a casa: escoles petites, docents al pati i al menjador, grups de diferents edats i molta feina fora de l'aula. “La llengua entra al ventre, entra al cor al pati, quan juguen, quan s'escriu, quan s'enamoren”, ha dit. I ha desmentit que la immersió perjudiqui la resta d'aprenentatges: “És tot el contrari”.

L'escriptor i investigador basc Ibai Iztueta ha repassat quaranta anys del model D, que ha passat de ser minoritari a escolaritzar més del 70% de l'alumnat. N'ha parlat com d’“un èxit molt humil i molt fràgil”: el coneixement de l'euskara ha crescut, però l'ús al carrer gairebé no s'ha mogut, i a mesura que el model s'ha massificat “el carrer està entrant dins del model D”. L'escriptor i professor valencià Xavier Serra, per la seva banda, ha explicat com, quan el govern valencià ha obligat les famílies a triar la llengua base de l'escola, el valencià ha guanyat amb un 51%, i fins a un 48% a Benidorm. La seva lliçó per a Catalunya: “Si tu ho deixes en mans de l'elecció dels pares, aleshores ja no et poden dir res”.

Docents i famílies

A la tarda, la taula de docents i famílies, moderada per la consultora educativa Natàlia Gomà, ha donat la paraula a qui viu el problema cada dia: Meritxell Fortea, mare d'alumnes i membre de la Xarxa de Famílies pel Català; Roser Ribalta, professora d'aula d'acollida a Ciutat Meridiana, i Sergi Moron, professor de català a secundària a l'Hospitalet.

Un congrés obert a les preguntes de la sala

El congrés s'ha plantejat com una jornada participativa. Després de cada taula, els assistents han pogut adreçar preguntes als ponents des del web del congrés. N'hi ha hagut més d'un centenar: sobre com garantir que la nova xarxa sigui catalana de veritat, sobre el seu encaix legal amb l'Estatut i el 25%, sobre la tria real de les famílies

als pobles amb un sol institut, sobre com aconseguir que es parli català al pati i sobre la formació dels docents. Júlia Ojeda ha respost que una xarxa 100% en català només funciona si és voluntària i consensuada per famílies i claustrs; Gerard Furest ha recordat que la llei d'educació catalana ja permet una escola íntegrament en català quan hi ha consens de centre, i Guillem Nivet ha explicat que a La Bressola el català arriba al pati sense coerció, amb l'equip docent present a tots els espais.

La jornada s'ha tancat amb una trobada participativa amb Jordi Graupera i Júlia Ojeda, en què els assistents han plantejat els seus dubtes i han fet propostes, com canviar el nom de “doble xarxa” per un que no evoqui segregació, incorporar a les escoles el Repte Casteller de mantenir el català en les converses o publicar els materials del congrés perquè els claustrs i les AFA els puguin fer servir.

Totes les aportacions es recolliran per continuar treballant la proposta. El congrés no ha estat un punt d'arribada, sinó el primer pas per fer caminar la doble xarxa: als claustrs, a les AFA, als ajuntaments i al Parlament.

Els mitjans que vulguin més informació o fotografies de la jornada poden escriure a l'adreça de contacte contacte@alhora.cat o trucar al telèfon de premsa 695.89.72.22 (Pilar).